



ת"פ 65531/12/17 - מדינת ישראל נגד אבי טולידו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 65531-12-17 מדינת ישראל נ' טולידו ואח'

לפני כבוד השופט עידו דרויאן-גמליאל
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד ספיר חבר
נגד
הנאשם 2 אבי טולידו
ע"י ב"כ עו"ד טל ליטן

גזר דין

השתלשלות ההליך:

1. במסגרת הסדר טיעון, הודה הנאשם בכתב אישום מתוקן בתיק זה ובכתב אישום מתוקן בת"פ 28058-12-17 שצרף, והורשע בעבירות הבאות:
 - א. הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין, תשל"ז-1977;
 - ב. העלבת עובד ציבור, לפי סעיף 288 לחוק הנ"ל.
 - ג. איומים, לפי סעיף 192 לחוק הנ"ל.
2. בהתאם להסדר הטיעון בת.פ 65531-12-17, הגבילה התביעה עתירתה לעונש למאסר מותנה וקנס, אך בהתאם להסדר הטיעון בת.פ 28058-12-17 בוטלה ההסכמה לעונש פרט לרכיב הפיצוי, לפיו יופקד פיצוי בסך 500 ₪ לכל אחד משני הנפגעים. הוסכם, כי הנאשם יופנה לשירות המבחן כשלבקשת ההגנה תבחן אפשרות ביטול ההרשעה למרות שהמאשימה עומדת על הותרת ההרשעה על כנה.
3. בעניינו של הנאשם נערך תסקיר מיום 4.10.18: שירות המבחן המליץ לבטל את הרשעת הנאשם ולהעמידו בפיקוח השירות.
4. התביעה עתרה לעונש עיקרי של מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות "ברף הנמוך" וענישה נלווית. ההגנה עתרה לאימוץ המלצתו של שירות המבחן.

מעשי הנאשם:



אירוע ביום 11.1.17 - העלבת עובד ציבור והפרעה לשוטרי במילוי תפקידו [ת"פ 65531-12-17]:

1. במועד האמור הגיעו השוטרי לירן חכמי והמתנדבת מאיה קדם לדירתו של הנאשם, עקב תלונה על מטרד של מוזיקה רועשת, והנאשם הנמיך את עוצמת הצליל לפי הוראות השוטר.
2. כשעמדו השוטרי והמתנדבת לעזוב את המקום בניידת בה הגיעו, הכניס אביו של הנאשם את ראשו לרכב מבעד לחלון וצעק "למה לקחת תעודת זהות מהבן שלי, באיזה זכות לקחת תעודת זהות מהבן שלי". האב עוכב על-ידי השוטרים והוכנס לניידת.
3. אז הגיע למקום הנאשם, דרש מהשוטרים להניח לאביו, דחף את המתנדבת, והעליב אותה ואת השוטר בגידופים גסים.
4. שוטר נוסף שהגיע למקום עצר את הנאשם והורה לו להיכנס לניידת. הנאשם התנגד למעצרו בכך שסרב להיכנס לניידת ודחף עצמו לאחור.

אירוע ביום 23.5.16 - איומים [ת"פ 28058-12-17]:

במועד האמור בשעת בוקר, איים הנאשם על שכניו מר אורי מאושר וגב' מרים-סיגל שיפקה באמרו להם: "חכה למטה, אני אזיין אותך, אתה קורא לעצמך גבר, אני בא אני אדקור אותך, מי אתה?... אני אזיין לך את התחת יבן שרמוטה, ואת גם יכולה למצוץ, צלמי, את יכולה למצוץ... בוא עלה למעלה, אתה רוצה להיות גבר, צלמי הנה היא מצלמת, יא אברבנאל יא מגעת צלמי. חולת נפש, אני אזיין לך את התחת את התחת אני אפתח לך".

דחיית עתירתה של ההגנה לביטול הרשעתו של הנאשם:

1. הלכת כתב הידועה (ע"פ 2083/96 **כתב נ' מ.י.** (1997)) שאושררה שוב ושוב על-ידי בית המשפט העליון, קובעת כי ביטול הרשעה או הימנעות מהרשעה הם חריגים לכלל הקובע כי מי שביצע עבירה, יורשע. שימוש באמצעים חריגים אלו מחייב קיומם של שני תנאים מצטברים - פגיעה חמורה הצפויה לשיקום הנאשם, וטיב העבירה מאפשר לוותר על ההרשעה. בית המשפט העליון קבע לא-פעם, כי קיומה של אפשרות לפגיעה תעסוקתית אינו נחשב כפגיעה חמורה וקונקרטית בשיקום הנאשם (וראו למשל רע"פ 6429/18 **פלוני נ' מ.י.** (2018), אליו הפנתה התובעת המלומדת). הפסיקה שליקט הסניגור היסודי והגיש לבית המשפט, שעניינה מקרים חריגים ברובם, אינה יכולה לעמוד נוכח הכלל הברור שמאושר שוב ושוב בפסיקה.
2. בענייננו, שירות המבחן המליץ לשקול בחיוב לבטל את הרשעת הנאשם ולהלן תמצית הנימוקים: גילו הצעיר, היעדר עבר פלילי, עתידו המקצועי עדיין לא מבוסס והנאשם משקיע מאמצים לשקם את חייו על אף נסיבות חייו המורכבות.
3. אין כל בסיס לחשש לפגיעה קונקרטית מעצם ההרשעה והנאשם אף לא תיאר לאן מועדות פניו בפן התעסוקתי. יתרה על כן, מהתסקיר עולה, כי הנאשם מביע חרטה על מעשיו אך מתקשה לקבל מלוא האחריות לביצוע העבירות הנדונות. עוד יצוין, כי הנאשם טרם עבר הליך טיפולי אך מגלה מוטיבציה להשתלב בתוכנית



שיקומית.

4. לנוכח כל זאת, נדחית עתירת ההגנה וההרשעה תעמוד על כנה.

נסיבות הקשורות בעבירות:

1. עסקין באירועים שונים ונפרדים, ולכן ייקבע מתחם עונשי לכל אירוע נפרד, הגם שזהה (שלא כטיעוני התביעה).
2. הערך שנפגע באירוע ביום 23.5.16 הוא ההגנה על שלווה נפשו של אדם ועל זכותו לנהל את חייו כשהוא חופשי מלחצים אסורים; לדברי הנאשם, כמובא בתסקיר, הרקע לביצוע העבירות הינו תחושת העלבון שחש כתוצאה ממערכת יחסים מתוחים עם השכנים.
3. הערך המרכזי שנפגע באירוע ביום 11.1.17 הוא יכולתם של שוטרי משטרת ישראל לבצע את עבודתם ללא הפרעה וללא יצירת סיכון שבעימות.
4. מידת הפגיעה בערכים בשני האירועים לא היתה ברף הגבוה למרות הכיעור שבדברי הנאשם, בשני המקרים לא מדובר בעבירות מתוכננות, והנזק מוצה.
5. בהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת, יש לקבוע מתחם שתחילתו במאסר מותנה ולצדו קנס ופיצוי.

שיקולים לקביעת העונש במסגרת ההסדר:

1. הנאשם יליד 1997, כבן 21 כיום, רווק העובד בקיוסק ומתגורר בבית אביו. בתסקיר מפורטים הקשיים עמם נאלץ הנאשם להתמודד מנעוריו, בכל מישור במישורי חייו, ולא אפרט בשל צנעת הפרט.
2. אין לנאשם עבר פלילי.
3. בהתייחסותו לעבירות הנדונות, התקשה לקבל את מלוא האחריות, אך הצליח להתייחס לפסול ולחומרת מעשיו והביע צער, חרטה ובושה. שירות המבחן התרשם, כי למרות קשייו לבחון התנהלותו באופן ביקורתי ומעמיק, מבין כיום כי פעל באופן שגוי מתוך סערת רגשות ותחושה של פגיעה והשפלה כפי שתואר לעיל. להערכת שירות המבחן, הסיכון להישנות התנהגות אלימה הינו נמוך ובמידה וינקוט באלימות, חומרתה אף היא צפויה להיות נמוכה. הנאשם ביטא בפני שירות המבחן נכונות להשתלב בטיפול בתכנית "יתד" הייעודית לנאשמים צעירים ובטיפול קבוצתי, והשירות סבור כי אכן נחוצה התערבות טיפולית זו. לפיכך המליץ השירות להעמידו בצו מבחן למשך שנה.
4. לזכות הנאשם יש להביא נתונים כבדי משקל: גילו הצעיר; היעדר עבר פלילי ומאמציו לנהל אורח חיים נורמטיבי חרף נסיבות חייו; הודאתו בתיק העיקרי ובתיק הצירוף, שחסכה עדויות הנפגעים וגם במשאבי ציבור,



בנוסף להיותה ביטוי נוסף לחרטה; והמוטיבציה שגילה בפני שירות המבחן להשתלב בטיפול - אף שלא אחייב אותו בכך, לאחר שהסניגור המלומד התייעץ עם הנאשם וההגנה ביקשה להימנע בכך.

סוף-דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. חודשיים מאסר על-תנאי למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירה עליה הורשע בתיק זה;
- ב. פיצוי בסך 500 ₪ לכל אחד מהנפגעים בת"פ 28058-12-17, עדי התביעה 1 ו-2 בכתב האישום. הפיצוי יופקד עד ליום 1.2.19, אחרת יישא ריבית והפרשי הצמדה כחוק מהיום ועד ליום התשלום המלא בפועל;

הוראות נלוות:

- א. התביעה תגיש בהקדם למזכירות טפסי פרטי מתלון;
- ב. עותק גזר הדין יישלח לידיעת שירות המבחן;
- ג. פיקדון בתיק זה או בתיק קשור יושב לנאשם;
- ד. מוצגים יועברו להכרעת קצין משטרה;

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט' טבת תשע"ט, 17 דצמבר 2018, במעמד הצדדים.